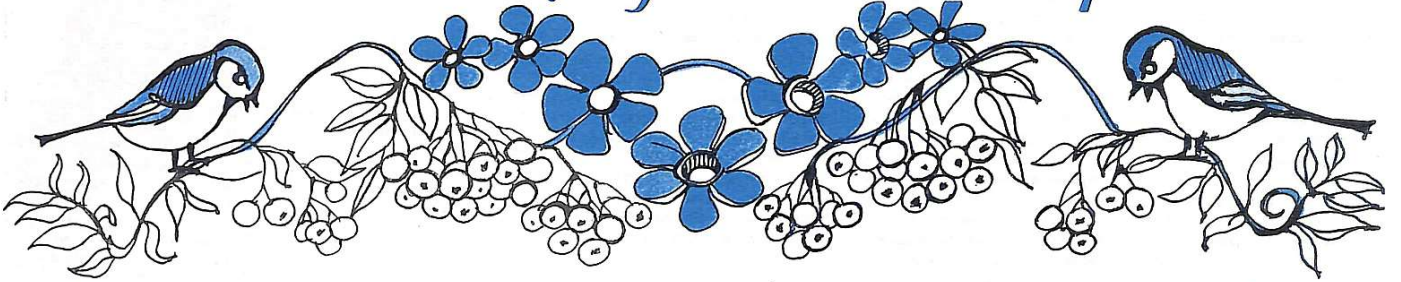

Архітектура будівництво

Виходить
з 1962 р.
№ 3-4
(1239-1240)
березень
2003 рік

Газета Київського національного університету будівництва і архітектури

Ой Весно-весно, що ти нам принесла?

На дворі березень. Як відомо, весна приносить багато надій і сподівань їм не для кожного з нас. Для молоді ж це особлива пора. Пора, яка несе не лише романтичне піднесення душі, бадьорий настрій, а й час кохання. Напередодні свята 8-го БЕРЕЗНЯ вітаємо всіх жінок нашого університету, зичимо їм, щоб усьогофірна весна була вдалою і щасливою і щоб неодмінно здійснилися всі бажання.

ДВЕНАДЦАТЬ МЕСЯЦЕВ

Новий год с ЯНВАРЯ свой отсчет начинает,
А январь, как свеча, весь в застоях растет.
Понесется ФЕВРАЛЬ, надавив на педали,
И откроет весны изумрудные дали.
МАРТ, тепло поманив, искупается в луже
И помашет рукой на прощание стуже.
Зная дело, АПРЕЛЬ за работу возьмется,
Первым нежным листком он из почек пробьется.
МАЙ из гаммы цветов примерять станет платья,
Соловьи позовут всех влюбленных в объятия.
А ИЮНЬ угостит спектрм всех витаминов,
На клубнику прольет стойкий запах жасмина.
Самый жаркий ИЮЛЬ, как в печи, поджарит.

Люди, приняв загар, аппетитными станут.
Когда АВГУСТ придет — летний бархат к закутут...
Только в небе ночном звезд мерцают агаты.
Всех накормит СЕНТЯБРЬ тем, что лето взрастило,
Укрепляя к зиме и здоровье, и силы.
Разукрасит ОКТЯБРЬ мир оранжевой краской,
"Бабье лето" чуть-чуть приголубит нас лаской.
Только серый НОЯБРЬ ярких красок не любит,
Листья с веток сорвет и дождями погубит.
Чтобы вновь в ДЕКАБРЕ под украшенной елкой
Год грядущий встречать и мечтать втихомолку.

2003 год

Т. ДЕМБИЦКАЯ

Рис. О. Колоградської (АБС-44)

А. М. Тугай: "Вірю у вашу мудрість, розуміння і відданість університету"

В лютому університет відбулася конференція трудового колективу. Одним з головних моментів на ній були вибори кандидата на посаду керівника університету — ректора. У своєму виступі Анатолій Михайлович ТУГАЙ — претендент на посаду ректора — звернувся до колективу з невеликою, але насиченою фактами, доповіддю. Читачі газети забажали прочитати виступ проф. Тугая в газеті. Виконуємо ваше замовлення.

...У 1984 році, коли я став ректором Київського інженерно-будівельного інституту, — це був вуз відомий у світі, який готував спеціалістів за 11 спеціальностями, зараз — за 21 спеціальністю. Це був вуз, в якому не було жодного науково-дослідного інституту, але був добре розвинутий науково-дослідний сектор та три проблемні науково-дослідні лабораторії, які стали основою створення науково-дослідних інститутів і комплексів. Нині в університеті створено і плідно працюють 3 науково-дослідних інститутів — Науково-дослідний інститут будівельної механіки (директор — д.т.н., проф. В.А. Баженов), Державний науково-дослідний інститут в'язучих речовин і матеріалів (директор — д.т.н., проф. П.В. Кривенко), Науково-дослідний інститут будівельно-дорожньої і інженерної техніки (директор — д.т.н., проф. В.Л. Баладінінський), 2 комплекси: Державний інженерно-екологічний (директор — д.т.н., проф., Я.М. Заград), Науково-дослідний (директор — к.т.н., А.А. Гром), Науково-дослідна лабораторія економічних досліджень і прогнозування (науковий керівник — проф. А.М. Тугай).

У 1984 році на денній формі, як і сьогодні, навчалося близько 5 тис. студентів, та ще майже 3,5 тис. студентів заочної і вечірньої форми. Сьогодні ми не маємо вечірньої форми навчання, а заочників близько 2,5 тис. Викладацький склад становить 660 осіб у 1984 році та 720 осіб сьогодні. Це при тому що ми останні 10 років постійно "збільшуємо" співвідношення студент — викладач до

рекомендованого Міністерством освіти і науки України для технічних вузів співвідношення — 12/1. Чи не є це однією із проблем над якою треба думати, насамперед, деканам факультетів, учбово-методичній комісії університету, проректорам з навчальної роботи. Це повинна бути не механічна робота по скороченню, а творча робота фахівців провідного, національного закладу будівельного профілю по створенню стандартів забезпечення будівельного напрямку, упорядкування кількості навчальних дисциплін учбових планів (не більше 45-55) а не 80, які маємо по деяких спеціальностях.

Питання кадрового забезпечення навчального процесу. Нині в університеті студентів навчають майже 20% професорів, докторів наук, в порівнянні із 12% у 1984 р. Але існує у нас недолік, який необхідно долати — вихідний показник професорсько-викладацького складу сьогодні. Середній вік професора — 64 роки, доцента — 58, асистента — 48. Як казати, без коментарів. Потрібні дії як на рівні ректора, так і завдувачів кафедр. У нас є можливість розв'язувати ці питання. Аспірантура приймає на навчання 50 осіб, докторантура — 6-7 осіб, існують спеціалізовані ради по захисту докторських і кандидатських дисертацій (10 осіб по 20 спеціальностей). За останні 4 роки в цих радах захищено 24 докторських і 144 кандидатських дисертації. Питання: де ж ці фахівці? Чому вони не стали викладачами університету?

Ми уже подолали кризу відсутності інформаційних технічних видань: тільки за остан-

ні 4 роки співробітниками університету видано 28 підручників, 72 наукові посібники, 38 монографій. Ми маємо, нехай не зовсім потужну, але свою видавничу базу. Ще питання: чому по деяких дисциплінах до сих пір немає українськомовних видань, хоч на рівні контенту лекцій, чому лекції читаються не українською мовою? Коли ж ми станемо повністю Українським національним університетом? В університеті виконуються значний обсяг науково-дослідних робіт, без чого він не був би університетом. Так, у 2002 році обсяг їх склав 2890,0 тис. гривень (1019,6 тис. — держбюджетні асигнування, і 1870,4 тис. — досліджувачів). Оже, ці роботи є конкурентоздатними та інвестиційно-привабливими, використовуються на високому науково-технічному рівні. Це дуже добре. Але, яка користь від цього університету в плані його матеріального розвитку, на базі якого вони виконуються? Щодо матеріально-технічного і соціального розвитку та захисту співробітників, то слід

вкотре, на жаль, сказати, що за останні 12 років університет не одержував державних коштів на ці цілі. Разом з тим, свого часу 32 сім'ї наших співробітників отримали квартири, в цьому місяці поставне питання про розподіл ще 2-3 квартир. На належному рівні — матеріальна база університету (на це витрачається 2-3 млн. грн./рік), створюються нові комп'ютерні класи, відповідно до колективного договору в надзвичайних випадках надається матеріальна допомога, усі співробітники страхуються від нещасних випадків. Заробітна плата як у викладачів, так і співробітників вище встановленої тарифної сітки (професор, д.т.н., базовий оклад — 463 грн., середня заробітна плата за 2002 рік — 974 грн., доцент, к.т.н., відповідно — 391 грн., — 703 грн., асистент, к.т.н. відповідно — 328 грн., — 552 грн.).

Університет має значний міжнародний авторитет — ми не маємо проблем з набором іноземних громадян на підготовчий факультет та на основні перспективні спеціальності. Ми співпрацюємо з 12 закордонними вузами. Маємо можливість не тільки посылати наших студентів для ознайомлення (в порядку обміну) і на навчання в ці вузи, а й слухати професорів цих вузів у аудиторіях свого закладу. Деякі кафедри нашого університету виконують наукові роботи із зарубіжними колегами, створюючи новітні лабораторії.

Ми маємо непогані досягнення в спортивній та культурно-масовій роботі. Студентам, викладачам і співробітникам є де провести дозвілля. В університеті розвивається, і цього не можна не відзначити, студентське самоуправління, на яке ми покладаємо великі надії як у справі виховання майбутніх фахівців-патріотів, так і в справах подолання тих негативних

явищ, які це є серед молоді і взаємодію- шенням між викладачами і студентами.

Одним із найбільших досягнень університету, яке ми зобов'язані забезпечувати і надалі — це його авторитет, підтверджений високою кваліфікацією професорсько-викладацького складу, наукових працівників, наших випускників, їх конкурентоздатністю та 100% працевлаштуванням.

Для виконання поставлених завдань в найближчі роки нам необхідно збільшити цей високий рівень, значно омолодити кадри, залишившись провідним вузом у розробці стандартів освіти будівельної галузі, у розробці учбових планів і програм. Ми повинні зберегти і розвивати матеріально-технічну базу, побудувати нові аудиторії і лабораторії, житло, виставочні зали, лабораторні стени, збільшити кількість комп'ютерних класів, збільшити кількість доступних для всіх, забезпечити нормальні (на рівні сьогоднішніх вимог) санітарно-гігієнічні умови в аудиторіях, лабораторіях, кабінетах, відкрити нові спеціальності і спеціалізації, навчитися заробляти гроші, залучати інвесторів і спонсорів, провести реструктуризацію управління університетом з подальшою демократизацією діяльності його підрозділів.

Я вірю, що ми з Вами це зробимо. Вірю у Вашу мудрість, розуміння і відданість нашому університету. Вірю в талант, можливість і успіхи наших молодих колег — студентів.

Я вдячний Вам за співпрацю, підтримку і допомогу!"

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОСТІР КНУБА

6 лютого відбулося чергове засідання президії виховної ради університету, яку очолює проректор проф. М. М. ОСЕТРІН. На порядку денному стояло важливе для вищої школи питання: "Інформаційний простір університету". Виступила з повідомленням і пропозиціями на цю тему директор бібліотеки Н. І. ЖИЛОВЧЕНКО:

– Інформаційний простір існує незалежно від того керуємо ми ним чи ні, його потужність відчувається постійно. Всі ми прагнемо, як це не важко, зорієнтуватися в цьому просторі, щоб отримати необхідну, конкретну нам інформацію. Інформаційні джерела університету мають доносити до користувача ту інформацію, яку він потребує, серед них: університетська газета "А+Б", радіогазета, інформаційні дошки біля деканатів, кафедр, кабінетів, відкрито веб-сайт університету. Але цього аж занадто мало.

Що ж необхідно зробити, щоб подолати відсутність зворотного зв'язку між джерелами інформації та її споживачами, та чіткої координації роботи всіх ланок, що складаються в єдиний інформаційний простір?

Споживачі інформації (студенти, викладачі, співробітники) мало що знають про діяльність таких організацій як: Українська асоціація "Кадри будівництва",

Академія інженерних наук України, Академія будівництва України, наукових підрозділів КНУБА, тощо.

Нам здається, що в системі інформування КНУБА практично відсутні систематизовані і оновлювані інформаційні матеріали діяльності факультетів, гуртожитків, більшості кафедр, громадських об'єднань. Не використовуються достатньою мірою можливості музею, центру інформаційних технологій, лабораторії інтер'єру ВНЗ, фотолaboratorii.

Газета "А+Б" мала б стати рупором університету. Кожен її випуск хотілося б, щоб прочитали якомога більше людей, для цього необхідно більш широко організувати розміщення та розповсюдження газети. Разом з тим вважаємо, що в ній повинні з'явитись нові рубрики, нові актуальні матеріали, цікаві для студентської молоді. Необхідно залучити до роботи більш широке коло дописувачів. Лише тоді вона стане ще привабливішою в оформленні та ще цікавішою по суті.

Щодо радіогазети – джерела найбільш оперативної інформації, то тут студентському самоврядуванню університету є над чим попрацювати. Поки що постійно існує лише інформаційна сторінка, яка виходить два рази на місяць. Зараз роботу тільки-но розпочато, триває процес пошуку, збагачення змісту. Готувати радіосторінку бібліотека КНУБА, а надалі сподіваємося, що до цієї сторінки приєднаються й інші сторінки, і, незабаром, в інформаційному просторі університету з'явиться радіожурнал. Інформація ж стосовно наукових конференцій, олімпіад, тощо могла б знайти своє місце на сторінці веб-сайту університету.

Всі ми, споживачі інформації, а також і її носії, то ж можливо завтра або може і сьогодні вам є що сказати, повідомити, поділитися інформацією з іншими.

Редакція газети "А+Б", радіогазета чекають своїх нових дописувачів, кореспондентів, які, ми впевнені в цьому, є серед вас.

Хотілося б, щоб кожне джерело, яке може донести до користувача необхідну інформацію, знайшло своє місце в інформаційному просторі університету.

До 189-річчя Марсала Шевченка

КОЖЕН РЯДОК ШЕВЧЕНКОВИХ ТВОРІВ – ВИКЛИК НЕСПРАВЕДЛИВОСТІ

Картина худ. О. А. Горбенка

Майже все життя своє Т. Шевченко присвятив боротьбі за волю свого народу. Він засуджував російський царизм, який жорстокими методами пригноблював український народ, його завжди переслідували... Шевченка карали, вислали на заслання, не дозволяли жити в Україні. Він мріяв про відродження України, її доля для нього не була байдужою:

Та не однаково мені

Як Україну злії люди

Приспять, лукаві, і в оці

Йї, окрадену, збудять
Ох, не однаково мені

Т. Шевченко був першим, хто відверто і сміливо закликав народ до збройного повстання:

Вставайте,
Кайдани порвіте
І еражого злою кров'ю
Волю окропіте

Майже все своє життя Шевченко прожив за межами батьківщини, але ніколи її не забував. Не забував він і своїх земляків-українців:

Я так її, я так люблю
Мою Україну убогу,
Що прокляну за неї Бога
За неї душу погублю!

В історії України діяльність геніального сина українського народу займає важливе місце. Своєю творчістю, яка була вираженням інтересів обездоленого народу, визвольних прагнень закріпаченого селянства, він піднявся на таку висоту, що з повним правом увійшов у світову культуру.

І. ГУДІМ, студент ПЦЕ-26

ЗАМАЛЬОВКИ З ЖИТТЯ НІМЕЦЬКИХ СТУДЕНТІВ

КЕЛЬНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Це один з найбільших вищих навчальних закладів Німеччини. Достатньо сказати, що загальна кількість студентів – біля 70000. Університет такого масштабу – це вже вага міста будівля структура, що, звичайно, займає цілий район та включає розвинений комплекс будівель. Тільки на економічному факультеті тут навчаються приблизно 10000 студентів, а на звичайній лекції присутні 300–500 слухачів. Звичайно перші два роки вивчаються загально-теоретичні курси. Цей період має здійснити природний добір серед студентів перед розподілом тих, що залишаться на невеликі групи. Але коли відбувається викладання великому потокові, коли неможливий персональний контакт з викладачем, допомагає мережа Інтернет. У мережі професор зобов'язаний наводити конспекти своїх лекцій, приклади розв'язання завдань та ін. Слід підкреслити, що у сучасних західних вузах Інтернет вже, навіть, не додатковий засіб навчання, а невід'ємна частина навчального процесу. Аудиторії з комп'ютерами, що підключені до мережі, є у кожному інституті у достатній кількості.

ЩЕ ПРО НАВЧАННЯ

Якщо сам процес навчання виглядає фізично легшим за наш, то німецькі інститути – це справжнє випробування. Те, що іноді можна за певні заслуги зарахувати "автоматом" нікому й на думку не спадає (а в нас це чи не єдиний засіб виводити студентів відвідувати заняття). По-перше, додає напрути те, що є лише одна спроба у семестрі та три спроби загалом. По-друге, це не лотерейний допит, а письмова робота, яка завдяки тестовій структурі перевіряє усто програму курсу. Вам виділять цілий том анкет і час розрахований так, що встигає лише людина, яка вільно володіє знаннями, адже списувати просто ніколи.

Наші інститути беруть на себе, мабуть, левову частку щодо збору малакулати по країні саме завдяки рефератам, які зараз можна роздрукувати відразу з Інтернету, не читаючи. Це той самий випадок, коли те, що було раціонально в минулому, внаслідок прогресивних змін стає перешкодою й має змінити чи зникнути. На Заході цю проблему вирішили таким чином. Реферат у паперовому вигляді більше не складається, але його тема доповідається на семінарі. Студент може вийти і просто розповісти зміст, а може принести пор-

тативний комп'ютер, підключити його до проектора і доповідати на фоні справжнього презентаційного кліпу, розробленого у Power Point.

Головна особливість західної програми – її гнучкість. Крім основних обов'язкових предметів, є також дисципліни, які можна обирати серед списку запропонованих. І, якщо на певний предмет не набралась мінімальна група – вибачте, пане викладачу, але у цьому семестрі ви безробітні.

Початок першої пари о восьмій годині – з тим ми не погодимось нізащо! Адже у багатьох наших вузах життя починається десь біля десятої ранку.

Доктор ЮНГХАС веде заняття з композицій в Аугсбурзькому університеті

У світі вважається дуже корисним навчатись хоча б один семестр за кордоном. Вже давно діє міжнародна система обліку навчання, що дозволяє зараховувати результати, отримані у вузі іншої країни. Завдяки ефективному обміну для західноєвропейських студентів зараз є нормою знання двох іноземних мов і не рідкість – володіння трьома.

Достіг символічно, що навіть оцінки у Німеччині ставлять навпаки: загалом шість балів і найвища оцінка – одиниця.

ЗА ЖИТТЯ

Для того, щоб поступити до німецького вузу, звичайно не потрібно складати вступних іспитів. Треба лише надіслати до різних вузів свої показники щодо закінчення середнього навчального закладу (гуманітарного або технічного спрямування) та чекати запрошення. Але з поганими показниками сподіватися на престижні професії – марна справа. Німецькі громадяни отримують стипендію у розмірі десь кількох сотень євро.

Порівняно з іншими західноєвропейськими країнами, чи не найбільша кількість іноземних студентів навчаєть-

ся саме у Німеччині. Адже на терені цієї країни вища освіта для іноземців, загалом, безкоштовна. Більше того, статус студента надає багато пільг (житло, транспорт та ін.), а спеціальні служби при вузах допомагають з тимчасовим працевлаштуванням. Не дарма кажуть, що в Німеччині соціально-орієнтована економіка. Якщо, скажімо, іноземний студент потрапив у фінансову скруту, він має цілий рід можливостей закінчити навчання: допоможе DAAD (Німецька служба академічних обмінів), або спеціальна університетська стипендія, чи такі організації, як FAUST або Церковна громада вищої школи.

ПАРТІ (PARTY)

Це магічне слово відразу викликає бурхливу хвилю асоціацій в кожного, хто хоч трошки навчався на Заході. Буквальний переклад "вечірка". Наприклад, традиційна величезна парті, в якій бере участь цілий вуз або гуртожиток – це вечірка на честь початку нового семестру. Так, велика парті може початись з певного приводу або з дня народження, або й просто так. У великому місті десь обов'язково відбувається студентська парті, у якомусь нічному клубі або у вузі чи у гуртожитку. Ну а погуляти в ніч з п'ятниці на суботу, або з суботи на неділю – взагалі святе діло. Як же видіється німецьким студентам поєднувати ефективне навчання з плідною працею та веселим дозвіллям? Це можливо завдяки тому, що убова програма раціонально враховує витрати часу та своєчасно збалансовує зайвого, вузи мають сучасне обладнання та стипендія реальна, а не символічна.

Наступного разу ми розповімо про особливості сучасного західного навчання на прикладі системи німецької архітектурної освіти.

ГЛБ УШАКОВ, аспірант КНУБА

ПРОФЕСОРСЬКІ РОЗДУМИ ПІСЛЯ ЕКЗАМЕНІВ

Прошла ще одна зимова екзаменаційна сесія, і можна зробити деякі висновки. Звичайно, нарисна геометрія на першому курсі ніколи не відносилася до легких дисциплін, але як і умови для її вивчення нашої кафедрою створені. Зокрема, нами написано кілька підручників з нарисної геометрії та інженерної графіки, читаються лекції висококваліфікованими викладачами, проводяться практичні заняття, виконуються комплексні графічні роботи, як підчас практичних занять, так і як домашні завдання. Здавалося б всі передумови для успішного оволодіння цією дисципліною є, але результати екзаменів розчаровують. Звичайно, в цьому виняна і середня школа, яка з кожним роком знижує підготовку з графічних дисциплін. У більшості шкіл креслення, як навчальний предмет, взагалі відсутнє, воно залишилося лише в деяких коледжах і ліцеях технічного спрямування. Але, як відомо, один з основних інструментів архітектора та інженера будь-якої спеціальності є креслення, рисунок, ескіз. Цього вчать нарисна геометрія та інженерна графіка.

Іноді можна почути думку, навіть від високих керівників, що оскільки з'явилася комп'ютерна графіка, то вивчати нарисну геометрію нецелюцільно. Так може мислити лише людина, яка ніколи не займалася проектуванням в галузі машинобудування чи будівництва.

Комп'ютер є лише інструментом в руках проектувальника, хоч і досконалим. Але коли людина не володіє методами розв'язання метричних і позиційних задач, коли вона не знає основ побудов в аксонметрії, перспективі чи в проєкції з числовими позначками, комп'ютер їй ні до чого. Крім того, нарисна геометрія, як кожна інша дисципліна, розвиває просторову уяву, без чого архітектору чи інженеру працювати вкрай важко.

В цьому році я читав лекції і приймав екзаменів в десяти академічних групах трьох факультетів: будівельного, архітектурного та міського господарства. Найгірше вразення справила 4-та група факультету МБГ.

В цій групі всі були контрактниками. Взагалі я переконаний, що ні в якому разі група не повинна складатися з одних контрактників. В кожній групі, як відомо, створюється певний рівень знань та ставлення до навчання. Тому контрактників слід розсипати в групах бюджетників. За своєю вамі асистента, яка вела практичні заняття в заданій групі, дехто з студентів навіть самостійно не виконував домашні графічні роботи, а замовляв їх. Між іншим, нерідко в районі нашо-

го університету можна побачити об'яву, де пропонується виконання графічних робіт і навіть проєктів. І, як виявилось, до послуг таких "благодійників" вдаються не лише заочники.

Розчарували мене і майбутні архітектори, які, як правило, мають і розвинену просторову уяву і більш високу, ніж на інших факультетах, графічну культуру. В двох групах (МБ та ДАС) було немало і недопущених до екзамену, і тих, хто отримав двійки. Особливо непокоїть те, що для багатьох "двійка" не є серйозним сигналом, що треба негайно змінити ставлення до навчання, а й, нерідко, не дуже хвилює.

Рідвяні каїкули, які вперше були в нашому університеті, пішли на шкоду навчальному процесу. І переконаний, якщо першокурсник на 1-му курсі має двійки з математики і нарисної геометрії, з нього висококваліфікованого інженера чи архітектора не вийде, і він помилився у виборі майбутньої спеціальності.

Як свідчать багаторічний досвід нашої кафедри, прикладна геометрія, а в її основі лежать нарисна і аналітична геометрія, дозволяє розв'язувати серйозні практичні задачі і знаходити оптимальні рішення в різних галузях народного господарства. Наша кафедра є однією з провідних кафедр України і студенти мають можливість набутти серйозних знань в цій галузі, а при баганні після закінчення університету поступити до нас в аспірантуру, яка успішно функціонує у нас понад 50 років. Чого ми їм і бажаємо.

В. МИХАЙЛЕНКО,
завідувач кафедри нарисної геометрії, інженерної та машинної графіки

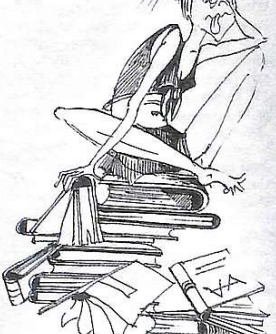
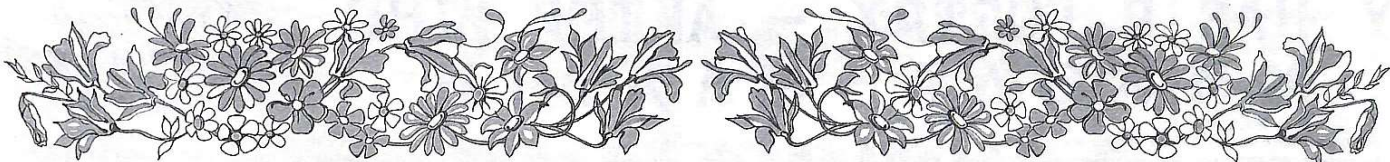

Рис. М. Сивашової (ABC-44)

МИ — ОЧИМА ЧОЛОВІКІВ

Кажуть, що чоловік і жінка: істоти з різних планет. Виявляється це у всьому — у коханні та відпочинку і навіть в роботі, ставлення до якої у чо-

ловіків також різне. Вони по-різному приймають рішення, інакше від нас мислять. Але саме чоловіча половина може найкраще, найсправедливіше оцінити жінку. І нам, жінкам, треба прислуховуватися до їх думки, щоб краще розуміти один одного і... залишатися собою, прагнучи при цьому стати ще краще. Щоб там не думали чоловіки!

Свої думки щодо почуттів та жінок висловлює завідувач кафедри міського будівництва університету професор Микола Мефодійович ДЬОМІН у інтерв'ю з "А+Б".

— Що викликає у вас душевний підйом: а) кохання, б) ус-

піхи на роботі, в) талан дру-

жінки? — Кохання. Воно дає сили для досягнень, право творити. Без кохання не може бути успіхів ані у творчості, ані у фаховій справі чи підприємстві.

— Чи існує у вас улюблений образ жінки — в живописі, літературі, кіно?

— Зрозуміло. Це образ прекрасної жінки, яку зображували Рафаель Санті ("Сікстинська мадонна"), Валентин Серов ("Дівчина, освітлена сонцем"), Пітер Пауль Рубенс ("Вірсація").

— Чи збереглася в глибинах вашої пам'яті, в серці жінка вашої мрії? Що про неї може нагадати: шерхт осіннього листя, напіззабута мелодія,

нічне світло ліхтаря у провулку?

— Кохання згадувати дуже приємно, тому що воно є однією з складових краси, яка здатна врятувати світ. Допомогає таким спогадам музика.

— Які риси жінки для Вас як божество?

— Це насамперед чарівність, інтелект, краса.

— Як Ви вважаєте, бути закоханим — це щастя чи мука?

— Для мене кохання ніколи не було мукою. Кохання зближує людей, робить їх кращими, духовно багатшими, впевненішими в собі.

— Як Ви ставитесь до ревності?

— Ніяк. Зазнаю, правда, неприємних почуттів, коли це спрямовано до мене.

— Що для Вас, Микола Мефодійовичу, є щастям? Сім'я, діти або кохання?

— Без кохання нема повноцінного життя. Якщо когось

кохаєш, відчуваєш взаємність — значить ти щаслива людина і в сім'ї, і в житті.

— Чи до впадоби Вам робити дарунки? Які?

— Зрозуміло. Чудово, коли я знаю, що є для певної людини найціннішим. Деякі задоволені парфумам, косметичці, інші найбільше цінують книгу.

Бесіду вела І. ГЕРАЩЕНКОВА

Рис. М. Сивашової (АБС-44)

Свято 8 БЕРЕЗНЯ — СВЯТО ЖІНОК, дівчат та найближчих і найрідніших для нас людей — МАТЕРІВ. Хочеться, щоб кожен із нас надавав їм усю ласку, любов і тепло. І у подарунок для матерів нехай стануть мої вірші:

"МАТИ"

Яке ж святе слово,
любє і ласкаве
для кожного дорослого
і для немовляти,
що любо сказало
перше слово — мати

Мати — це душа і серце,
і велика сила,
вона кожного із нас
серцем зкармила,
ласкою купала
і як часто із-за діток
і не доїдала

Все робила для діточок,
щоб їм життя дати
і ніхто сильніше не любить,
як рідная мати

З восьмим березням вітаю
і найкращого бажаю,
щоб Ви жили — веселились
і ніколи не журились,
щоб всього було до сити
ви ж матері всього світу.

Ви ж краса і гордість наша,
Ви ж кожного з нас мати.
Мати — сама свята,
Мати — серцю дорога

А. БЕНИЦЬКИЙ,
студент ПЦБ-26

Поезії до 8 Березня

"КРИНИЦЯ" НЕ УЯВЛЯЄ СЕБЕ БЕЗ ПІСНІ

20 лютого з концертом в університет приїхав народний хор ветеранів "Криниця" з приміського селища Гостомель. Окрім гостомельців, учасниками хору є жителі радгоспу "Бучанський", деякі приїжджа-

ветеранів. Крім того, будучи за спеціальністю будівельником, в душі поетом Віктор Бойко написав для нашого університету гімн будівельника, який і виконували хористи. В розмові з колишнім випускником в

КІВ (муз. В. Кукояшного, сл. В. Бойка) — такою була програма пісень на концерті.

Крім того, глядачі прослухали гуморески Павла Глазового у виконанні Г. П. Прохорової та П. А. Сотніченка.

ють співати з Києва. Художнім керівником хору є Віктор Васильович КУКОЯШНИЙ, який створив багато хороших колективів у Білорусі та в Україні, є також композитором, пише для хору пісні. Прихильником хорового виконання є і колишній випускник нашого КІВ (1978) року Віктор Миколайович БОЙКО, який познайомив наших глядачів із гостомельським хором

редакції В. Бойко зізнався, що закоханий в поезію Шевченка і Франка, Лесі Українки, Ліни Костенко, Василя Симоненка, Дмитра Луценка та ін. "Ой, у полі криниченька" (народна пісня), "Добрий день вам, люди добрі" (привітальна пісня), "Україно моя" (муз. В. Кукояшного, сл. М. Влжоліного), "А льон цвіте" (муз. І. Сльоти) і, нарешті, презентація ГІМНУ БУДІВЕЛЬНИ-

Завдяки надзвичайному умінню Віктора Васильовича Кукояшного "заводити" глядачів, особливо молодих, враження від концерту "Криниці" у студентів та співробітників чудове. І особливо приємно всім нам було, коли лунав гімн будівельників В. Бойка. На закінчення хор "Криниця" заспівав українську народну пісню "Зеленє жито, зеленє".

С. ГОЛОВАЧ, студент

ЯКІ ВОНУ ЦІКАВІ, ЦІ МОВИ!

Конкурс

20 лютого відбувся вечір, присвячений нашій рідній українській мові, програму якого підготували разом із студентами всіх факультетів викладачі кафедри українознавства. Програму ввечора вела завідувач кафедри Н. І. Пашенко. Із словом про рідну мову виступила доц. кафедри М. І. Сметанська, а з поетичним словом виступили студенти, представники майже всіх факультетів.

Зала Вченої Ради університету не змогла вмістити всіх, бажаючих бути на цьому святі.

До Дня рідної мови був проведений конкурс, в якому взяли участь 87 студентів різних факультетів, на кращий поетичний твір українською мовою, на кращу творчу роботу з української культури і на кращий переклад фахового тексту з російської або іноземної мови на українську.

Журі конкурсу на чолі з проректором М. М. Остриним назвали переможців цього конкурсу у 4-х номінаціях і нагородило переможців грошовими преміями: 1 премія — 40 грн., 2 премія — 30 грн., 3 премія — 20 грн.

Премії отримали:

- I. За кращий поетичний твір українською мовою:
 - 1 премія — О. Шафаревич (ЕКБ-41)
 - 2 премія — С. Борожков (ПЦБ-3)
 - Ю. Шаповал (ОДПМ-31)
 - 3 премія — О. Купрієнко (ПЦБ-15)
 - В. Патик (ПЦБ-16)
 - А. Шаповал (ОДПМ-31)
- II. За кращу творчу роботу з української культури:
 - 1 премія — А. Білик (ПЦБ)
 - 2 премія — П. Буржак (ПЦБ)
 - 3 премія — І. Кукса (ПЦБ)
- III. За кращий переклад фахового тексту з російської мови на українську:

- 1 премія — М. Дижий (МО-12)
- 2 премія — Г. Бровко (ФАПТ)
- 3 премія — О. Савяченко (МО-12)
- Г. Любимова (МО-12)
- IV. За кращий переклад фахового тексту з англійської мови на українську:
 - 1 премія — Є. Коростовський (ФАПТ)
 - 2 премія — С. Пєрмінова (ЕКБ-42)
 - Г. Поньмарьова (МО-12)
 - 3 премія — Ю. Ткаченко (МО-12)
 - О. Висоцький (ПЦБ-15)
 - В. Порождько (АТП-10)

І. РЕПІНА,
ст. викл. каф. українознавства

У НАС В ГОСТЯХ — АКТОР КІНО МИКОЛА ОЛЯЛІН

Клуб поезії
"СТХИХІЯ"

Нещодавно клуб поезії "СТХИХІЯ" приймав у себе в гостях актора, народного артиста СРСР Миколу Володимировича ОЛЯЛІНА. Він знімався у фільмах: "Дні летные" (до речі, режисер його Ігор Ветров — брат покійного ректора КІБі, проф. Ю. О. Ветрова), "Тут в Сатурні", "Сильные духом", "Щит и меч", "Майор Вихрь", "Освобождение", "Бег", "Окраина" та ін.

Зал жіночої ради університету був переповнений: викладачі, співробітники, студенти. Розповідь актора була побудована у вигляді запитань — відповідей вперемінку з анекдотами, спогадами про колег — відомих акторів та режисерів Гліба Стриженова, Лева Перфільєва, М. Озерова...

Ми попросили учасників зустрічі, членів клубу "СТХИХІЯ" висловити свою думку щодо зустрічі і підготовки до неї.

Т. ДЕМБІЦЬКА, президент клубу "СТХИХІЯ": "На виставі театру ім. І. Франко "Кін IV" розпочалася ця майже детективна історія. Перед початком вистави у вестибюлі я побачила чоловіка, який мені дуже нагадував відомого актора Миколу Оляліна, але вже достатньо змужнілого віком. Коли я підійшла ближче, в мене вже не було сумніву — це він.

Вистава почалась з того, що головний герой, якого грав Д. Хостіков,

представив глядачам народного актора Миколу Оляліна. Він піднявся з місця й вклонився. Вистава тривала, а моя увага стала роздвоюватись. Зростало бажання запросити його в гості до нашого клубу, що я і зробила в антракті, скориставшись моментом, коли він залишився наодиноці. Моє запрошення було для нього несподіваним, але він погодився і дав свою візитку.

Цей момент знайомства довжиною з декілька хвилин і збуджував, і надихав

на підготовку до візиту в "СТХИХІО" улюбленого актора. В цьому мені підтримав і ректор Анастолій Михайлович Лутай, запропонувавши сувенір — годинник з логотипом КНУБА, і проректор Г. В. Лагутін, який надав машинку для гостя, і проректор М. М. Острин, який особисто взяв участь в зустрічі. Поет і художник В. А. Малиновський намалю-

вав портрет М. Оляліна, який разом з сувеніром та квітами був вручений актору наприкінці зустрічі.

Півтори години ми слухали розповідь Миколу Володимировича, затамувавши подих. Мужність, притаманна герою, яких він грав в кіно, присутня в ньому і зараз. Попри великі проблеми зі здоров'ям, актор сприймає своє жит-

тя з гідністю, тримається мужньо, на високому рівні інтелектуальності, винахідливості в манерах, мові та одязі.

Ми всі дуже вдячні актору, що він не відмовився прийти до нас, невідомим йому людям, і з широким відкритим серцем, залишив надію на нову зустріч, а на пам'ять — автограф в альбомі клубу "СТХИХІЯ".

В. МАЛИНОВСЬКИЙ, викладач, член клубу: "Під час зустрічі був приємно здивований тим, що за інтелектом актор надзвичайно перевершує своїх героїв. Микола Володимирович неймовірно розумна, різнобічно обдарована людина, до того вмів проникнутись увагою до нових знайомих.

Я, безперечно, з першого погляду відчув до нього тепле почуття, як і всі присутні. На мою думку, — для членів клубу "СТХИХІЯ" ця подія запам'ятається як надзвичайна і неординарна. З великим задоволенням я працював над портретом актора".

Инф. "А+Б"

Під час зустрічі

Однією з найспівучіших країн, що дуже любить музику, має своє неповторне обличчя завжди вважалася Україна.

Але не буде перебільшенням, якщо сказати, що нині у нас з музичним вихованням молоді не все гаразд. Молоді люди не знають відомих діячів української культури, не цікавляться вокально-оперною та симфонічною музикою. До речі, у їх однокласників в США, європейських країнах якраз все навпаки. Вони вже в молодому віці віддають перевагу класичній музиці, класичній драматургії, серйозній літературі. Отже, вже змолоду їх сміливо можна назвати інтелектуально.

ДО РЕЧІ МИ СПІВУЧІ! АЛЕ ЧИ КУЛЬТУРНІ І ІНТЕЛІГЕНТНІ?

У нашому КНУБА існує чудова можливість для виявлення та становлення художнього та музичного смаку молоді людини. Це вокальна студія. Протягом 40 років у нас самовіддано працювала оперна студія, яку, до речі, надзвичайно високо оцінив великий український співак Іван Семенович КОЗЛОВСЬКИЙ, сказавши "Побільше б таких студій. Честь і хвала тим, хто Вас підтримує".

14 лютого вокальна студія університету виступала з концертом, присвяченим святу закоханих — Дню св. Валентина. Програму підготували захоплюючу. Молоді вокалісти Олег Черноточков виконав українську пісню "Гандзя", романс "Отпели хризантеми". Найстаріші учасники студії проф. В. С. Михайленко, інженер А. В. Кузнецов дуетом проспівали чудову українську

народну пісню "Місяць на небі". Дуетом дунали й пісні "Де ти бродиш, моя доле?" та російська "Нелюдино наше море".

На тему кохання підготовлений був репертуар ведучої співаки студії А. Вишневецької: дует з опери "Вогем" Дж. Пуччині, пісні "Веснянка", "Гойдалка". До речі, автором музики останніх двох пісень є керівник вокальної студії університету,

Заслужений артист України, лауреат міжнародної премії В. О. Мальцев. Валентин Олександрович як завжди, аккомпанував учасникам концерту.

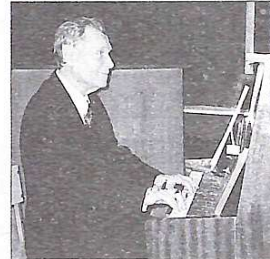
Хочеться відзначити чудове музичне виконання на флейті твору "Аве, Маріє" студенткою 36-ї групи ПЦБ Євгенією Лепіліною.

Отже, концерт свідчив про високий рівень музичної культури учасників вокальної студії, підготовки до нього, пошану і любов до музики. Що, на жаль, не цінують наші глядачі і, насамперед, молоді. Тому що концерт пройшов в напівпорожньому залі. А шкода...

Г. ГЕРАЩЕНКОВА

Є. Лепіліна, студентка ПЦБ-36

Керівник вокальної студії з. а. України В. О. Мальцев

Дует А. Кузнецова та проф. В. Михайленка

О. Черноточков

А. Вишневецька

ГЛУМАЦЬКИЙ СЛОВАНИК СТУДЕНТА (Продовження. Поч. в № 15-16, 2002 рік)

ДАРМОЇД — студент з точки зору батьків.
ДЕЗЕРТИР — викладач, який посеред семінарського заняття раптом говорить: "Немає більше сили вас опитувати".
ДЕСЕРТ — останній екзамен під час семі.
ДЕФЕНТ — відсутність необхідних даних у шпаргалці.
ДИСКВАЛІФІКАЦІЯ — двійка за списування.
ДИСКОТЕКА — місце, де студент може провести більше часу, ніж у ВНЗ.
ДОДАТКОВЕ ЗАПИТАННЯ — постріл у спину.
ДОПИТ — різновид опитування студентів.
ДУМКА — нечасна гостя у студентських місцях.
ДЯТЕЛ — студент, який усім набрид.
ЕВАКУАЦІЯ — прогулювання пари всією групою.
ЕГОЇСТ — єдина людина на екзамені, яка все знає, однак нікому не підкаже — викладач.
ЕЗРАЙМЕН — бітва не на смерть, а за оцінку.
ЕМИГРАЦІЯ — переїзд з батьківської оселі у студентський гуртожиток.

ЕСТАФЕТА — змагання, хто більше і швидше спливе.
ЕФЕНТ СУМІЖНИХ ПОСУДИН — тим більша кількість випитою алкоголю, тим більша сила, що виштовхує його назад.
ЄВГЕНІЯ ЗЕЛЕНА — перелякана студентка під час екзамену.
ЕРЕСЬ — студентський реферат.
ЕСИДНА — хитра викладачка.
ЖАР-ПТИЦА — студентський деликатес — смажена курка.
ЖИТТЯ В ГУРТОЖИТКУ — "тільки мамаду".
ЖУРНАЛ — список приречених.
ЗАЛК — грім серед ясного неба.
ЗАСЛАННЯ — практика у віддалених кутках Києва.
ЗБИТОК — побитий студент.
ЗВІР — дуже сердитий викладач.
ЗРАДА — відмова сусіда по парті розв'язати твоє завдання.
ЗУБР — студент, який здатний відразу відповісти на будь-яке, навіть незрозуміле йому запитання.

Уклала Н. ВЕСЕЛА, студентка

ЩЕЩО ПРО ПРАВИЛА ПОВЕДІНКИ

Необхідність спілкування за певними правилами дедалі стає очевиднішою. І хоча кожна епоха диктує свої закони і формуються вони у відповідності до вимог часу, є речі незмінні, невідчуждні йому. І ці незмінні правила треба знати всім. Ними не варто нехтувати. Отже, **абсолютно неприпустимо:**

- ✓ молодим людям сидіти у транспорті тоді, коли поруч стоїть старша жінка;
 - ✓ розмовляючи з кимось жувавши жуйку;
 - ✓ закурвати цигарку за столом у той час, коли всі інші ще їдять;
 - ✓ у товаристві чистити зуби сірником;
 - ✓ втомлювати своїх гостей коментарями телевізійної програми, зовсім не турбуючись, чи цікаво це їм;
 - ✓ кричати наваздоім пішоходів, який ледь встиг відскочити від вашої машини: "Куди дивися, роззяво?!"
 - ✓ байдуже спостерігати за тим, як ваша дружина, згинаючись під вагою торби, повертається додому з роботи;
 - ✓ вживати у присутності жінок брутальні слова і вирази.
- Слід також пам'ятати, що правила доброго тону чи громадський етикет — не щось таке, що ми одягаємо разом із гарним одягом, йдучи в гості, а повернувшись додому замишаємо на вішаку. Бути тактовним, уважним і приємним у спілкуванні треба не тільки серед чужих людей. Бути такими треба, в першу чергу, вдома, в сім'ї, на роботі. Дотримуватися основних правил поведінки слід і в будні, і в свята.

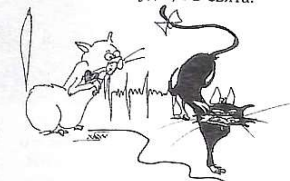

Рис. М. Сивашової (АБС-44)

Художнє оформлення номера виконали
О. КОЛОГРАДСЬКА та М. СИВАШОВА, студентки АБС-44

Дякуємо за спонсорську допомогу у випуску номера "А+Б" професору М. М. ДЬОМІНУ

Засновник — Київський національний університет будівництва і архітектури "А+Б"
Свідоцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора.
Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів.
Надруковано у ЗАТ "ВІПОЛ", вул. Волинська, 60

Редактор Ірина Геращенко
Адреса редакції: 252180, м. Київ-180,
Повітрофлотський проспект, 31, кім. 601а, тел. 241-55-35